

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

ABBY GREEN
Fonsekos kerštas

2,90 Eur 2016 kovas–balandis

Milijardieriai

Knygute.lt

Abby Green
(Ebi Gryn)

FONSEKOS KERŠTAS

Pirmas dilogijos
"*Milijardieriai*"
romanas

Versta iš Abby Green, Fonseca's Fury, 2015

© Abby Green, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Giedrė Turan, vertimas iš anglų kalbos, 2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0025-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Sėdėdama prabangiame laukiamajame Serena Depiero žiūrėjo į matinėmis chromo raidėmis ant sienos priešais išraitytą pavadinimą.

Pramonės ir labdaros fondas „Roseka“

Vėl sukilo baimė. Tik skrisdama į Rio de Žaneirą lėktuve perskaičiusi apie viršininko jai paskirtą labdaros projektą suprato, kad tai daug didesnės organizacijos dalis. Organizacijos, kurią įkūrė ir kuriai vadovavo Lukas Fonseka. Pavadinimas *Roseka* – aiškiai jo motinos ir tėvo pavardžių junginys. O Serenos einamos pareigos nesuteikė teisės reikalauti, kad tokia informacija jai būtų suteikta anksčiau.

Dabar ji sėdėjo štai čia, šalia vadovo kabineto, ir laukė, kol ją pakvies vyras, turintis neabejotiną teisę jos nekęsti. Kodėl Lukas Fonseka neatleido jos prieš daug mėnesių, kai ji vos įsidarbino įmonėje? Juk jis turėjo tai žinoti? Serenai dingtelėjo klastinga mintis – gal Lukas suplanavo suteikti apgaulingą saugumą, o paskui įspūdingai sugniuždyti? Tai būtų neapsakomai žiauru, bet šis žmogus negalėjo jausti jai nieko daugiau, tik panieką. Serena jam skolinga.

Jos karjera labdaros srityje netrukus baigsis, nė neprasidėjusi. Panika sumišo su pasiryžimu. Juk praėjo nemažai laiko. Net jei tai sudėtingas Luko Fonsekos keršto planas, sukurtas vos sužinojus, kad ji įsidarbino jo vadovaujamoje įmonėje, Serena galėjo pamėginti jį įtikinti, kaip dėl visko gailisi.

Serenai nespėjus apgalvoti savo veiksmų, pro dešinėje atsivėrusias duris išėjo elegantiška tamsiaplaukė pilku kostiumėliu.

- Panele Depiero, ponas Fonseka nori jus matyti.

Serena stipriai suspaudė rankinuką. Magėjo atkirsti: *Bet aš nenoriu jo matyti!* Tik negalėjo taip pasakyti. Negalėjo ir pabėgti. Savo daiktus paliko iš oro uosto atvežusiame automobilyje.

Vangiai atsistojo ir vos išsilaikė ant kojų priblokšta ryškaus prisiminimo: Lukas Fonseka kruvinais marškiniais, pamušta akimi ir prakirsta lūpa. Tamsi barzdelė dengia sutinusius žandikaulius. Jis stovi už kalėjimo kameros grotų, atsirėmęs į sieną, susimąstęs ir grėsmingas. Staiga pakelia galvą ir įsmeigia į ją tamsiai mėlynas akis, veidą užlieja ledinė neapykanta.

Jis išsitiesia, prislenka prie gročių ir pirštais jas suspaudžia taip stipriai, lyg tai būtų jos kaklas. Sukaustyta žvilgsnio Serena sustingsta tarsi negyva.

- Būk prakeikta, Serena Depiero. Geriau nebūčiau tavęs sutikęs, - išspjauna jis.

- Panele Depiero? Ponas Fonseka laukia.

Griežta ir kapota kalba nutraukė Serenos prisiminimus ir ji prisivertė žengti į priekį, kol, aplenkusi nesišypsančią moterį, pateko į prabangų kabinetą.

Už nugaros tyliai užsidarius durims širdis daužėsi kaip pašėlus. Kelias sekundes Serena nieko nematė, tik milžinišką langą, pro kurį atsivėrė nuostabus miesto vaizdas.

Tolumoje tyvuliavo tamsiai mėlyni Atlanto vandenys, o krante akį traukė du Rio de Žaneiro simboliai: Cukraus Galvos kalnas ir Kristaus Atpirkėjo statula ant Korkovado kalno viršūnės. Palei pakrantę driekėsi daugybė aukštų pastatų. Panorama atėmė žadą.

Vaizdą užtemdė vyras, įsibrovęs į regėjimo lauką. Lukas Fonseka. Praeitį susiliejo su dabartimi ir Serena vėl atsivėrė tame naktiniame klube, kuriame jį sutiko.

Tamsioje ir prabangioje klubo aplinkoje jis

atrodė aukštas ir išdidus. Ir ramus. Pirmą kartą matė tokį ramų, bet valdingą žmogų. Jį supo minia. Vyrai žiūrėjo pavydžiai ir įtariai, o moterys – geidulingai.

Luko drabužiai nebuvo kitokie nei aplinkinių – vilkėjo tamsų kostiumą ir marškinėlius atviru kaklu, bet jį išskyrė antgamtiška ramybė ir neįtikėtina charizmatiška trauka, kuri sužavėjo nespėjusią atsipeikėti Sereną.

Ji sumirksėjo. Naktinio klubo prietema išsi-skaidė. Nebegalėjo kvėpuoti. Kabinete pasidarė siaubingai tvanku. Lukas Fonseka pasikeitė.

Po minutėlės Serena suprato, kad tai dėl ilgesnių, šiek tiek išsitaršusių plaukų ir tamsios barzdos. Dar vyriškesnis. Šviesūs marškinėliai atviru kaklu sukišti į tamsias kelnes – atrodė nenusakomai mandagus ir civilizuotas verslininkas, bet nuo jo sklido toli gražu ne tokia teigiama energija.

Lukas sukryžiuo rankas ant tvirtos krūtinės ir prabilo:

– Kokį velnią čia veiki, Depiero?

Serena žengė gilyn į erdvų kabinetą, nors mielai būtų pasukusi priešinga kryptimi. Kad ir kaip stengėsi, neatitraukė nuo jo akių.

Galiausiai prisivertė prasižioti ir elgtis taip, tarsi susitikimas jos nė kiek nesukrėtė.

- Pradedu dirbti pasaulio bendruomeninės labdaros lėšų surinkimo departamente.

- Jau nebe. Tu to nedarysi, - šiurkščiai atkirto Fonseka.

Serena paraudo.

- Kad vadovaujate šiai įmonei, sužinojau tik atskridusi.

Fonseka tyliai prunkštelėjo.

- Nelabai įtikinama.

- Tai tiesa, - sumurmėjo Serena. - Nė nenu-tuokiau, kad ši labdaros organizacija susijusi su *Rosekos* fondu. Patikėkite, jei būčiau žino-jusi, tikrai nebūčiau sutikusi.

Lukas Fonseka apėjo aplink stalą, Serena iš-pūtė akis. Nors buvo aukštas, jis judėjo grakš-čiai, neįtikėtina savitvarda tryško iš kiekvienos kūno poros. Tai žavėjo.

Susierzinęs jis prisipažino:

- Nežinojau, kad dirbi Atėnų biure. Nesirūpi-nu įmonės padaliniais užsienyje, tai daro pa-samdyti profesionalai. Po šio įvykio tai pakei-siu. Jei būčiau sužinojęs, kad jie tave pasamdė, būtum seniai atleista. - Lukas perkreipė lūpas. - Bet pripažįstu, kad suintrigavai, todėl liepiau

atvežti tave čia, nepalikau oro uoste, kol būtum įlaipinta į atgalinį lėktuvą.

Taigi, Lukas nė nenutuokė, kad ji jam dirba. Serena sugniaužė kumščius prie šonų. Žemianti arogancija dar smarkiau erzino.

Jis dirstelėjo į didžiulį platininį laikrodį ant riešo.

- Turime penkiolika minučių, kol išvažiuosi atgal į oro uostą.

Tarsi nepageidaujamas siuntinys. Lukas Fonsėką ją atleis.

Įtampa net spengė, tačiau Lukas įrėmė klubą į stalo kampą, tarsi tai būtų įprastas pokalbis.

- Taigi, Depiero, kokį velnią buvusi labiausiai ištvirkusi Europos grietinėlės atstovė veikia mažoje labdaros organizacijoje Atėnuose už minimalų atlyginimą?

Vos prieš kelias valandas Serena džiūgavo dėl naujojo darbo. Tai buvo puiki galimybė įrodyti itin globėjiškai šeimynai, kad susitvarė pati. Svaigo nuo minties apie nepriklausomybę. Bet šis vyras pasistengs, kad ji netektų visko, dėl ko tiek kovojo.

Praeityje Serena garsėjo kaip nuolatinė Italijos vakarėlių dalyvė, apie nesibaigiančius jos akibroktus žurnalistai rašė straipsnius, ku-

riuose viską išpūsdavo ir perdėdavo. Bet ji puikiai žinojo, kad po kiekviena antrašte buvo dalelė tiesos, todėl kaltė neapleido.

- Klausykite, - ji susierzino išgirdusi nuo gniaužiamų emocijų ir praeities išgyvenimų prisiminimo virpantį balsą, - suprantu, kad manęs nekenčiate.

Lukas Fonseka nusišypsojo, bet išraiška liko rūsti.

- Nekenčiu? Tu sušvelnini, Depiero. Neapykanta toli gražu nenusako to, ką tau jaučiu.

Dar vienas skausmingas prisiminimas: sumuštą ir surakintą Luką italų policija tempia į žmonių pilną furgoną, o jis burba Serenai: *Pakišai mane, kale*. Ją irgi netrukus įsodino į policijos automobilį, nors ir be antrankių.

Policija visus nuvežė į nuovadą. Lukas mėgino išsilaisvinti iš tvirtų policininkų rankų ir užsidirbo smūgį į pilvą. Serena sustingo iš nuostabos.

Prieš pradingdamas furgone jis sumurmėjo: *Gelbėdama save ji įkišo narkotikus man.*

Serena pamėgino nuvyti nemalonius prisiminimus.

- Pone Fonseka, ne aš įkišau tuos narkotikus jums į kišenę. Nenumanau, kas tai padarė, bet

tikrai ne aš. Po visko mėginau su jumis susisiekti, bet išvykote iš Italijos.

Lukas bjaurėdamasis prunkštelėjo.

- Po visko? Tiksliau, kai grįžai apsipirkusi Parų-žiuje? Mačiau nuotraukas. Išvengti teismo už narkotikų laikymą ir tęsti hedonistinę egzistenciją buvo pagrindinis tos savaitės tikslas, tiesa?

Serena negalėjo paneigti tiesos. Nors nebuvo tiesiogiai kalta, šis vyras nukentėjo dėl trumpalaikio jūdviųjų romano. Prieš akis prabėgo nemalonus to meto antraštės: „Naujas Depiero meilės objektas?“, „Brazilas milijardierius Fonseka sučiuptas su narkotikais per reidą prabangiausiame Florencijos naktiniame klube *Rojaus urvas*“.

Jai nespėjus apsiginti Lukas atsistojo ir ėmė žingsniuoti artyn, aiškiai parodydamas ūgio ir sudėjimo pranašumus. Jai išdžiūvo burna.

Priėjęs gana arti (ji įžiūrėjo tamsius krūtinės plaukus virš prasegtų marškinių) Lukas lediniu žvilgsniu permetė Sereną nuo galvos iki kojų ir pašaipiai iškošė:

- Vėl tas pats nevykęs pasiteisinimas dėl suk-nelės.

Sereną išmušė karštis prisiminus, kaip tą va-

karą buvo apsirengusi. Kaip rengėsi kas vakarą. Ji dar kartą pamėgino, nors buvo aišku, kad pastangos pasiaiškinti bevaisės.

- Neturėjau nieko bendra su tais narkotikais. Prisiekiu. Tai buvo siaubingas nesusipratimas.

Kurį laiką Lukas nepatikliai stebeilijo, paskui užvertęs galvą taip netikėtai nusikvatojo, kad Serena krūptelėjo.

Kai akys vėl susitiko, vyro žvilgsnis vis dar spindėjo lediniu linksnumu, o jausmingos lūpos šaltai šypsojosi.

- Turiu pripažinti - esi drąsi, jei atėjusi čia tvirtini, kad esi nekalta.

Serena suleido nagus sau į delnus, bet nė nepajuto skausmo.

- Tai tiesa. Žinau, ką galvojate...

Ji nutilo ir nustūmė šalin priminimą, kad taip galvojo visi. Ir visi klydo.

- Nevartojau tokių stiprių narkotikų.

Linksnumas, nors ir rūstus, dingo iš Luko Fonsekos veido.

- Užtenka gintis. Dailioje rankinėje nešiojaisi stipriausius narkotikus ir, vos išvydusi policiją, įkišai man į kišenę.

Sereną supykino, ji atsakė:

- Spūstyje ir sumaištyje tai padarė kažkas ki-

tas.

Fonseka visai priartėjo ir Serena, nurijusi seiles, pažvelgė į jį. Pasijuto sukaitusi ir lipni.

Žemas Luko balsas gundė.

– Ar reikia priminti, kokie artimi buvome tą vakarą, Serena? Kaip paprasta tau buvo atsi-
kratyti tų neteisėtų dalykų?

Serena puikiai prisiminė tvirtai jos liemenį apglėbusias Luko rankas, kol buvo apkabinusi jokatlą. Jos lūpos buvo jautrios ir išbrinkusios, kvėpavimas greitas. Į šokių aikštelę įpuolė kažkoks Serenos pažįstamas ir sušnibždėjo: *Policijos reidas*.

Lukas Fonseka manė, kad per tas kelias sekundes prieš kylant sumaiščiai jai užteko sveikos nuovokos įbrukti jam į kišenę narkotikus?

– Neabejoju, kad per daugybę metų puikiai išlavinai tą judesį, todėl nieko nepajutau, – neatlyžo jis.

Lukas atsitraukė ir Serena giliai įkvėpė. Vyras apėjo aplink ją ir jos oda pašiurpo. Serena jautė jo žvilgsnį ir norėjo pasitaisyti kostiumėlį, nes drabužis varžė.

Ji užsimerkė ir vėl atsimerkė, tada atsisuko.

– Pone Fonseka, tik prašau galimybės...

Jis pakėlė ranką ir Serena nutilo. Vyro veido

išraiška buvo nebe rūsti, o bejausmė.

Lukas spragtelėjo pirštais, tarsi kažką supratęs.

- Žinoma! Juk tai dėl tavo šeimos, tiesa? Tai jie pakirpo tau sparnus. Andrėjus Ksenakis ir Rokas Demarkas nepakęstų, jei grįžtum prie ankstesnio palaido gyvenimo būdo, be to, vis dar nesi pageidaujama tuose socialiniuose sluoksniuose, kuriuose anksčiau sukaisi. Po nešvarių tėvo darbelių jums su seserimi teko atsistoti ant savo kojų.

Pasibjaurėjimas iškreipė griežtus Luko brožus.

- Po to, ką padarė, Lorencas Depieras niekada nebegalės pasirodyti viešumoje.

Serenai svaigo galva. Jai tikrai nereikėjo priminti apie tėvo nusižengimus ir korupcijos bylas. Bet Lukas dar nebaigė.

- Manau, kad taip elgiesi pagal kažkokį slap tą susitarimą, kad įrodytum naujajai savo šeimynai, jog pasikeitei....